

"Hautnah (Līdz ar ādu)", 1995/2008

Instalācija, dažādi izmēri,
6 datorizdrukas uz caurspīdīgas sintētiskās folijas, katra 160 x 600 cm;
6 koka kastes, katra 15 x 15 x 160 cm;
1 gabals apdrukāta auduma, kokvilna, apmēram 170 x 140 cm;
2 galdi, katrs 160 x 70 cm, 1 šujmašīna; 1 planšetdatortors.

Hautnah aktualizē ķermeņa tēmu jeb, precīzāk, ķermeņa ārējo robežu, tā čaulu: ādu, kura filtrē, kontrolē un reizēm nosaka ķermeņa attiecību tīklu un apmaiņu ar ārējo pasauli, definējot tā attēla kontūras, kurš tiek veidots otra cilvēka tīklenē. Automatizētā pasaulē mutācijām pakļautais ķermenis — saskarne, kas pieļauj kļūdas — ir izstumts radošā procesa perifērijā, paturot tikai iespēju veikt sīkas ievades darbības sistēmu ķēdes reakciju ietvaros, un, no otras puses, saņemt vien rezultātu. Ķermenis ir tilts, kas savieno dažādas ierīces, impulsu raidītājs situācijā, kur mijiedarbība ar pasauli reducēta uz primitīvām darbībām ar dāroistiku, atsevišķa klaviatūras taustiņa spiešanu vai žestu, no kā veidojas pieskāriens viēdtālruņa skārienjutīgajam ekrānam. Apspēlējot ideju par īslaicīgu izkāpšanu no savas ādas un tās piedāvāšanu kādam citam, māksliniece radījusi ādai pieguļošu tērpu, izmantojot pati savu attēlu divās dimensijās, sniedzot otram iespēju klejot pa pasauli mākslinieces ādā.

Performancē, kas notiks 25. novembrī Kim? telpās, māksliniece kopā ar šuvēju no apdrukātā auduma radīs ādai pieguļošu tērpu. Instalācijas iekšpuse pārtaps šuvējas darbnīcā ar visu nepieciešamo apģērbu izgatavošanai. Izstādes apmeklētājiem būs iespēja pašiem pieredzēt šo ādai pieguļošā tērpa radīšanas procesu: griešanu, šūšanu, darbu ar piegrieztnēm un gludināšanu. Skatīšanās un klausīšanās ir daļa no pieredzes — pārvēršot divdimensiju virsmu trīsdimensionālā objektā.

Alba D'Urbano (1955) pievēršas individualitātes un tehniskuma jēdzieniem, savos objektos un instalācijās saattiecinot cilvēkus, indivīdus, medijus un tehnoloģijas. Viņa izmanto laikmetīgu izteiksmi, lai šīs formas analizētu un kritiski atspoguļotu. Kopš 1984. gada viņas darbi tikuši izstādīti neskaitāmos muzejos un galerijās Vācijā un citur. Viņas darbi pārstāvēti daudzās publiskās kolekcijās, tostarp Gūtenberga muzejā, Mainzē; *Dresdner Bank*, Minhenē; Termoli Laikmetīgās mākslas galerijas kolekcijā, Itālijā; *Deutsche Bank*, Darmstatē; *ZKM Karlsruhe* un *Deutsche Guggenheim*, Berlīnē. D'Urbano ir pasniedzēja Jauno mediju institūtā Frankfurtē un Mākslas un dizaina universitātē Ofenbahā. 1995. gadā viņa tika uzaicināta kļūt par datorgrafikas nodaļas vadītāju Leipcijas Mākslas akadēmijā. Kopš 1998. gada viņa pasniedz intermediju kursu Leipcijas Mākslas akadēmijā.

Hautnah (Skin-tight), 1995/2008

Installation, dimensions variable,
6 computer prints on transparent synthetic foil, each 160 x 600 cm;
6 wooden boxes, each 15 x 15 x 160 cm;
1 piece printed fabric, cotton, ca. 170 x 140 cm;
2 tables, each 160 x 70 cm 1 sewing machine; and 1 tablet.

Hautnah emphasizes the theme of the body, or to be more precise, the body's outermost border, its shell: the skin that filters, regulates, and sometimes determines the body's network of relationships and exchange with the outer world, defining the contours of the image that is reproduced on another person's retina. In an automated world, the mutated body—an interface with the possibility for error—is pushed to the limits of the creative process, having only the opportunity to make small inputs within the chain-reaction of systems, and on the other hand, to receive only outputs. The body is the bridge connecting different machines, a sender of impulses where the interaction with the world is reduced to the primitive handling of a joystick, the pressing of a single key on the keyboard, or a stroke stimulating the touch screen of a smartphone. Playing with the notion of momentarily slipping out of her own skin and offering it to someone else, the artist constructed a suit from her own two-dimensional image, offering another the opportunity to go through the world hidden within the artist's skin.

For the performance on November 25 at Kim?, the artist and a seamstress will make an overall using printed fabric. The interior of the installation will be transformed into a tailor's workshop, complete with everything necessary for the production of the garment. Visitors to the exhibition will experience the process of creating the skin: cutting, sewing, handling patterns, and ironing. Seeing and hearing are part of the experience—transforming a two-dimensional surface into a three-dimensional object.

Alba D'Urbano (1955) traces conceptions of individuality and technique in her works by relating people, individuals, media, and technology in her objects and installations. She uses contemporary forms of expression to analyze and to reflect these forms critically. Her work has been exhibited in numerous museums and galleries in Germany and abroad since 1984. Her works are represented in many public collections such as Gutenberg Museum, Mainz; Dresden Bank, Munich; collection of the Gallery of contemporary art in Termoli (I); Deutsche Bank, Darmstadt; ZKM Karlsruhe or at the Deutsche Guggenheim, Berlin. D'Urbano teaches at the Institut für Neue Medien, Frankfurt, and at the Hochschule für Gestaltung in Offenbach. In 1995, she was invited to become the Chair for computer graphics at the Academy of graphic arts in Leipzig. Since 1998, she has taught the class for Intermedia at the Hochschule für Grafik und Buchkunst, Leipzig.

“tik tuvu, cik iespējams I”, 2023

Audekls / ogle, 190 x 190 cm

“tik tuvu, cik iespējams II”, 2023

Audekls / ogle, 30 x 30 cm

“tik tuvu, cik iespējams I”, 2023

Betons, 39 x 40 cm

“tik tuvu, cik iespējams II”, 2023

Betons, 30 x 19 cm

Ko nozīmē skatīties uz kaut ko, kas vairs nav redzams? Skatīšanos padarīt par redzēšanu. Vai redzēšana tad notiek acīs vai prātā? Es skatos uz senu fotogrāfiju, kurā redzama jauna sieviete Ljuba. Viņa ir manā acu priekšā tagad, bet ko redzēja viņas acis tad? Es pieskaros attēlam ar acīm neskaitāmas reizes, un mana roka neskaitāmas reizes pieskaras audeklam. Redzu, bet vai redzēšana man ļauj kaut ko saprast? Vai man jebkas būtu jāsaprot? Skatoties acis mēģina ieraudzīt visu, kas ir redzams, tik tuvu, cik iespējams, bez mērķa kaut ko saprast. Zīmēšana paildzina skatīšanos un manas rokas kļūst par tiltu redzēšanai.

Krista Dzudzilo (1989) ir vizuālā māksliniece, kura strādā dažādos medijos, tiecoties tos apvienot vienotā mākslas telpas pieredzē. Telpu, kurā laikmetīgais un vēsturiskais, tagadne un pagātne kļūst par vienu matēriju, strādājot ar instalāciju, video, kustīgiem un nekustīgiem attēliem, tekstu, skaņu un telpas scenogrāfiju. Dzudzilo ir veidojusi sešas personālizstādes, piedalījies daudzās grupu izstādēs Latvijā un ārzemēs. 2022. gada nogalē Dzudzilo ar galeriju ALMA piedalījās NADA Miami 2022 mesē Miami, Floridā, ASV, ar zīmējumu sēriju “es visu atceros” un video “skaidrība”. Dzudzilo darbi atrodas Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā, *VV Foundation*, *Luc Freché* un privātkolekcijās.

as close as possible I, 2023

Charcoal on canvas, 190 x 190 cm

as close as possible II, 2023

Charcoal on canvas, 30 x 30 cm

as close as possible I, 2023

Concrete, 39 x 40 cm

as close as possible II, 2023

Concrete, 30 x 19 cm

What does it mean to look at something that is no longer visible? To turn looking into seeing. Does seeing, then, take place in the eyes or in the mind? I look at an old photograph that shows a young woman, Ljuba. She is in front of my eyes now, but what did her eyes see then? I trace the image with my eyes countless times and countless times my hand touches the canvas. I can see but does seeing equal understanding? Is there anything for me to understand? In looking, eyes attempt to see everything that can be seen without the aim of understanding anything. Drawing prolongs looking and my hands become a bridge towards seeing.

Krista Dzudzilo (1989) works in different media, striving to merge them into a unified experience of artistic space—a space in which the contemporary and the historical, the present and the past become one matter through installation, video, moving and still images, text, sound and scenography. Dzudzilo has had six solo exhibitions and taken part in numerous group exhibitions in Latvia and abroad. In late 2022, with ALMA Gallery, Dzudzilo took part in NADA Miami 2022 art fair, with her new series of drawings I remember everything and video clarity. Dzudzilo’s works are held in the Latvian National Museum of Art, *VV Foundation*, *Luc Freché* and other private collections.

Sergejs Lozņica / Sergei Loznitsa

“Vecie ebreju kapi”, 2014

Dokumentālā filma, melnbalta, 20 min., 16 mm, 5,1
Līdzproducenti: ATOMS & VOID, MISTRUS MEDIA / Nīderlande, Latvija

Pirmā ebreju kapsēta Rīgā tika atvērta 1725. gadā, un cilvēkus tajā turpināja apbedīt līdz 1930. gadu beigām. Kad 1941. gadā vācu karaspēks okupēja Rīgu, kapsēta kļuva par masu apbedījuma vietu vairāk nekā 1000 ebrejiem, kuri tika nogalināti Rīgas geto ielās un ēkās. Pēc Otrā pasaules kara daudzi no kapakmeņiem tika demontēti un izmantoti būvniecības vajadzībām. 1960. gados šī teritorija tika nolīdzināta un pārdēvēta par Komunistisko Brigāžu parku. 1992. gadā parks atkal ieguva nosaukumu Vecie ebreju kapi. Mūsdienās šis parks, kurš atrodas vienā no pilsētas trūcīgākajiem rajoniem, tā dēvētajā Maskachkā, ir populāra dikdienīgu dzērāju, vietējo bērnu un amerikāņu tūristu vieta. Filma veltīta Rīgas ebreju piemiņai.

Sergejs Lozņica (1964) ir augstu novērtēts ukraiņu kinorežisors un dokumentālo filmu autors, kurš pazīstams ar saviem domas rosinošajiem un vizuāli iespaidīgajiem darbiem. Viņa karjeru raksturo spēja skatīt sarežģītas vēsturiskas un sociālpolitiskas tēmas caur kino prizmu. Starp viņa ievērojamākajām dokumentālajām filmām ir “Maidan” (2014), iespaidīgs ukraiņu pilsoniskās sacelšanās attēlojums, un “Austerlitz” (2016), kontemplatīvs nacistu koncentrācijas nometņu apmeklētāju vērojums. Lozņicas darbi guvuši atzinību prestižos kinofestivālos visā pasaulē, un viņš turpina būt nozīmīga balss mūsdienu kino, piedāvājot skatītājiem unikālu perspektīvu uz vēsturi, sabiedrību un cilvēka dabu.

The Old Jewish Cemetery, 2014

Documentary, b/w, 20 min, 16 mm, 5.1
Co-Production: ATOMS & VOID, MISTRUS MEDIA / The Netherlands, Latvia

The first Jewish cemetery in Riga was opened in 1725 and burials continued there until the late 1930s. After German forces occupied Riga in 1941, the cemetery became a mass burial site for the over 1,000 Jews killed in the streets and houses of the Riga Ghetto. Following WWII many of the cemetery’s tombstones were removed and used as building material. In the 1960s, the site was razed and renamed The Park of the Communist Brigades. In 1992 the park was again renamed as The Old Jewish Cemetery. Today, the park, located in one of the poorest districts of the city, nicknamed “Maskachka” (the Latvian name for Moscow), is a popular spot for idle drunkards, local kids, and American tourists. The film is dedicated to the memory of Riga Jews.

Sergei Loznitsa (1964) is a highly acclaimed Ukrainian filmmaker and documentarian known for his thought-provoking and visually striking works. He explores complex historical and sociopolitical themes through the lens of cinema. Some of his notable documentaries include *Maidan* (2014), a powerful account of the Ukrainian civil uprising, and *Austerlitz* (2016), a contemplative portrait of visitors to Nazi concentration camps. Loznitsa’s works have been celebrated at prestigious film festivals worldwide, and he continues to be a prominent voice in contemporary cinema, offering audiences a unique perspective on history, society, and human nature.

Ground Penetrating Radar (GPR) grupa / Ground Penetrating Radar (GPR) group

Masu apbedījuma vietas pazemes slāņu kartēšana:
Pētījums Rīgas Vecajos ebreju kapos /
(dati fiksēti 2022.gada 15.jūlijā)

Lūdzu, noskenējiet kodu, lai noklausītos, kā viena no pētniecēm Mikaela Martineza Detingere stāsta par izpētes darbu un to, kā uztvert vizuālos skenējumus, kas attēlo aplūkojamos zemes modeļus.

Radiolokācija (*ground penetrating radar*, GPR) ir neinvazīva ģeofiziska metode, kas raida elektromagnētiskus impulsus zemē (Jol and Bristow, 2003). GPR raida elektromagnētiskos viļņus, kuri fiksē augsnes pazemes slāņu kontrastu atstarojumus. Attēls parāda augsnes slāņus masu apbedījuma vietā agrākajos Rīgas Vecajos ebreju kapos. Šo līniju atstatumi un slīpumi atspoguļo katrai vietai unikālās atšķirības un nobīdes. Reizēm šīs nobīdes radušās dabisku parādību rezultātā. Tomēr citos gadījumos tās ir mākslīgas — lāpstu atstātās pēdas kā liecība par apmēram tūkstoti 1941.gada 30. novembrī noslepkavoto ebreju ieslodzīto mirstīgajām atliekām no netālā Rīgas geto.

Ģeoarheoloģiskās izpētes grupu, kas ieguvusi šos datus, veido dažādu disciplīnu profesionāļi un studenti. Komanda apvieno vietējo un starptautisko pieredzi zemes zinātnēs, ģeogrāfijā, vēsturē un arheoloģijā. Šie pētnieki apvienojušies, lai veiktu neinvazīvu pētniecību Holokausta vietās ar mērķi identificēt, kartēt un memorializēt vietas, kuras reiz tikušas uzskatītas par vēsturei zudušām. Pētnieki pārsvarā pārstāv Viskonsinas Universitāti Oklērā un Djūkeina Universitāti, tomēr daudzi nozīmīgi pētnieku grupas biedri ir no citām institūcijām, tostarp muzeja "Ebreji Latvijā", Indianas Universitātes un Kristofera Ņūporta universitātes.

Rīgas Veco ebreju kapu izpētē iesaistītās personas: Maikls Barouzs, Harijs Džols, Filips Rīders, Ričards Froinds, Iļa Lenskis, Mikaela Martineza Detingere, Tristans Virkuss, Isabela Radtke, Dīlija Aijingere, Brī Džola, Kerolaina Heiza, Džozefs Beks.

Subsurface Imaging of a Mass Grave:
Investigation within the Old Jewish Cemetery of Riga
(research date: July 15, 2022)

Please scan the QR-code to listen to one of the researchers, Mikaela Martinez Dettinger, explaining the work and how to interpret the visual scans of the ground patterns you're looking at.

Ground penetrating radar (GPR) is a non-invasive geophysical method that sends electromagnetic pulses into the ground (Jol and Bristow, 2003). GPR emits electromagnetic waves that record the soil contrast reflection within the subsurface. The image represents the layers of soil at the site of a mass burial in Riga's former Old Jewish Cemetery. The gaps and slants in these lines reflect the differences and disturbances that are unique to each location. Sometimes these disturbances are results of natural phenomena. Sometimes, however, they are unnatural—marks left from shovels as burial evidence of almost 1000 bodies of murdered Jewish prisoners on November 30th, 1941 in the closeby former Riga Ghetto.

The Geoarchaeological research team responsible for this data is comprised of professionals and students from multiple disciplines. This team combines local and international expertise in the earth sciences, geography, history, and archaeology. These researchers work together to perform non-invasive investigations of Holocaust sites to locate, map, and memorialize sites that were once thought to be lost to history. Researchers are primarily from The University of Wisconsin Eau-Claire and Duquesne University, but there are many integral members of the research team from other institutions, including the Museum "Jews in Latvia", Indiana University, and Christopher Newport University.

Involved in the Old Jewish Cemetery Investigation: Michael Barrow, Harry Jol, Philip Reeder, Richard Freund, Ilya Lensky, Mikaela Martinez Dettinger, Tristan Wirkus, Isabel Radtke, Delia Ihinger, Bri Jol, Caroline Heyes, Joseph Beck.

Triptihs "Uzvalks", 2023

Audums, metāls, autortehnika, šuvums

"Žakete: iekšpuse", 196 x 127 x 20 cm

"Žakete: ārpusē", 183 x 68 x 20 cm

"Lineāls: 1 un 2", 2023

Metāls, gravējums, 72 x 35 x 6 cm / 148 x 3 x 8 cm

"Kolāžu sērija", 2023

Papīrs, digitāldrūka, kolāža, rāmis, 33 x 43 cm

Mēs vēlējamies attēlot objektus auduma cilņu formās, kas sasauktos ar Solomona Levitānu-sa telpisko tilpuma domāšanu. Apziņa, ģeometrija un cipari, kas veido konstrukcijas piegrieztnēm telpiskajā formu plaknē, savā ziņā arhivizē tālaika sabiedrības ķermeņa formas, proporcijas, skaistumu un t.s. defektus. Darba procesā pievērsāmies augstākās klases šūšanas tehniskajai meistarībai, arodprasmei, materiālam un visām apģērba izveides darba procesa sastāvdaļām un cikliem. Forma (rezultāts) pieskaras telpai un audumu tēlniecībai, vienlaicīgi stāstot par konkrētā laika skaistuma izpratnes elementiem, sabiedrības ārējīgo komunikāciju ar statusu augstvērtības zīmēm, paverot ceļus drosmīgiem veidiem, kā mainīt ierasto formu ar jauniem paņēmieniem, un tiekties pāri ierastajam, ķermeniskajam. Būtisks ir arī konkrētā laika vēsturiskais konteksts, ko attēlojam objektu skulpturālajās kompozīcijās, kas cenšas šo visu iepriekš minēto sasummēt mākslas objektos.

MAREUNROL'S (Mārīte Mastiņa-Pēterkopa un Rolands Pēterkops) ir dizaina robežu paplašinātāji un pārkāpēji vienlaikus. Domātāji un stāstnieki, kas izceļ apģērbus (modi) ārpus ierastā funkcionalitātes rāmja, izmantojot to kā pavedienu pasaules un sevis izzināšanai. Piedalījušies daudzos starptautiskos konkursos un festivālos, biennālēs un grupas izstādēs ārpus Latvijas. Tostarp 12. Prāgas kvadriennālē un ceļojošajā izstādē *ARRRGH! Monsters in Fashion* Benaki muzejā Atēnās un *La Gaîté Lyrique* Parīzē, Rīgas Starptautiskajā mākslas biennālē (RIBOCA 2). Duets ieguva divas galvenās balvas 24. Starptautiskajā Jēras modes un fotogrāfijas festivālā. Savukārt 2016. gadā mākslinieki tika izvirzīti starp desmit Eiropas nominantiem prestižajai starptautiskajai *Woolmark* modes balvai. 2019. gadā izdevuši attēlu grāmatu, kas ir vizuāls atskats uz spilgtākajiem MAREUNROL'S darbiem. 2019.gadā Dekoratīvās mākslas un dizaina muzejā Rīgā norisinājās retrospektīva MAREUNROL'S darbu izstāde.

Mākslinieku pateicības: DHL, STEEL TECH.

Triptych: Suit, 2023

Fabric, metal, mixed media, sewing

Jacket: Inside, 196 x 127 x 20 cm

Jacket: Outside, 183 x 68 x 20 cm

Ruler: 1 and 2, 2023

Metal, engraving, 72 x 35 x 6 cm / 148 x 3 x 8 cm

Series of collages, 2023

Paper, digital print, collage, frame, 33 x 43 cm

These objects, in the form of fabric reliefs, describe Solomon Levitanus's spatial thinking in volumes. The sewing patterns on the spatial plane of sculptural forms archive the bodily shapes, proportions, beauty, and defects of the society in which they were produced. The influence of bodily defects on clothing is inverted—clothing becomes a more perfect outer layer than the body itself. We wanted to incorporate all the components and cycles in the workflow of clothing design into our process. The result is a form that touches upon space and numbers-measures, a sculpture in fabric that speaks to the specific period's perception of beauty.

MAREUNROL'S (Mārīte Mastiņa-Pēterkopa and Rolands Pēterkops) are simultaneously expanders and breakers of design's boundaries. Thinkers and storytellers who lift clothing (fashion) out of the familiar frame of functionality, employing it as a thread for world- and self-awareness. They have taken part in many international competitions, festivals, biennials, and group exhibitions, including, the 12th Prague Quadrennial, the traveling exhibition *ARRRGH! Monsters in Fashion* at the Benaki Museum in Athens, *La Gaîté Lyrique* in Paris, and Riga International Biennial of Contemporary Art (RIBOCA 2). The duo earned two main prizes at the 24th International Festival of Fashion and Photography - Hyères. In 2016 the artists were among the ten European nominees for the prestigious International Woolmark Prize. In 2019, they published a picture book looking back at MAREUNROL'S most memorable works. In 2019 The Museum of Decorative Arts and Design in Riga presented a retrospective exhibition of MAREUNROL'S work.

Artist's acknowledgements: DHL, STEEL TECH.

Ļuba Monastriska / Ljuba Monastirsky

Vitrīna:

Ļuba Monastriska

Austi interjera tekstila paraugi uz kartona, 1926-1930
Kokvilna, viskoze, 21 x 30 cm
No *TextielMuseum* kolekcijas Tilburgā, Nīderlande

Siena:

Ļuba Monastriska

Uzdevums materiālā (papīra darbs) no Jozefa Albersa sagatavošanas kursa,
1927 (kopija: 2010), 50 x 35 x 9 cm
Autortiesības: Stiftung Bauhaus Dessau (I 46363) / Fotografija: Binsaks, Ginters, 2018

Štam-Bīze, Šarlote Ida Anna (Lote) (piedēvēts)

Bez nosaukuma (aušanas klases studentes aiz stellēm), 1927 (kopija)
Sudraba želatīna druka, izvietota uz kartona, 6 x 8.2 cm / 10.5 x 14.8 cm
Autortiesības: *Stiftung Bauhaus Dessau* (I 14424 F) / © Štam-Bīze, Šarlote Ida Anna (Lote), Štam, Arianna / Google attēls

Koleins, Edmunds (?)

Ļuba Monastirsky kopā ar Bauhauša studentiem studijā Bauhauša ēkā Desavā, 1927
(1980/1990 (?))
Sudraba želatīna druka, 11,9 x 17,6 cm
Autortiesības: Stiftung Bauhaus Dessau (I 6720 F) / © (Koleins, Edmunds) Kirstena Koleina, Ursula / © (Gropiuss, Valters) VG Bild-Kunst, Bonn

Onckule, Z., 21.09.2023.

“(Ne)būt pie stellēm: Bauhaus, «dārgās niecības» un gal Ļuba”.
Arterritory.com (Latviešu valodā)

Showcase:

Ljuba Monastirsky

Woven interior textile samples on cardboard, 1926-1930
Cotton, rayon, 21 x 30 cm
From the collection of *TextielMuseum*, Tilburg, The Netherlands

Wall:

Ljuba Monastirsky

Material exercise (paper work) from the preliminary course given by Josef Albers,
1927 (copy: 2010), 50 x 35 x 9 cm
Credit: Stiftung Bauhaus Dessau (I 46363) / Foto: Binsack, Gunter, 2018

Stam-Beese, Charlotte Ida Anna (Lotte) (attributed to),

Untitled (Students of the weaving class behind a loom), 1927 (copy)
Gelatin silver print, mounted on card, 6 x 8.2 cm / 10.5 x 14.8 cm
Credit: Stiftung Bauhaus Dessau (I 14424 F) / © (Stam-Beese, Charlotte Ida Anna (Lotte))
Stam, Ariane / Image by Google

Collein, Edmund (?)

Ljuba Monastirsky with Bauhäusler in their studio at the Bauhaus building in Dessau, 1927
(1980/1990 (?))
Gelatin silver print, 11,9 x 17,6 cm
Credit: Stiftung Bauhaus Dessau (I 6720 F) / © (Collein, Edmund), Kirsten Collein, Ursula / © (Gropius, Walter) VG Bild-Kunst, Bonn

Onckule, Z., 21.09.2023.

“(Ne)būt pie stellēm: Bauhaus, «dārgās niecības» un gal Ļuba”.
Arterritory.com (in Latvian)

Solomons Levitānuss / Solomon Levitanus

Vitrīna:

Solomona Levitānusa grāmatas no Latvijas Nacionālās bibliotēkas krājuma:

Levitanus, Zālamans. Drēbnieku = Siuvéjo draugas. 215, [1] lpp. / Rīga : H. Levitanus, 1932 / L6/858/0311088575

Левитанус, З. Первая по своей оригинальности Золотая книга. 14-ое издание вновь переработано и дополнено. 192 lpp. / Rīga : [B.i.], 1926 / K67/2468

Левитанус, З. Первая по своей оригинальности Школа кройки и шитья дамского нижнего, верхнего и детского платья, также и белья по новой пропорциональной системе на основании 5-ти главных мерок. 15-ое издание. 132 lpp. / Rīga : [izdevējs nav zināms], 1926 / K67/2467

Levitanus, Zālamans. Zelta grāmata pašmācībai. 12. izd. 30, [1] lpp. / Rīga : autora izd., 1923 / L6/9630311088578

Parīzē 1930. gadā izdota oriģināla augstās modes dizainera apliecība personai, kas apguvusi mācību kursus pēc Levitānusa metodikas, kuru viņš ir oficiāli parakstījis. Levitānusa paraksts ir gandrīz pazudis. Atrasts un nopirkts *Ebay* 2023. gada oktobrī. Privāts ģimenes arhīvs.

Līdztekus oriģinālu deponēšanai šīs izstādes vajadzībām, bibliotēka ir digitalizējusi visus tajā esošos materiālus, kas saistīti ar Levitānusu. Materiāli ir aplūkojami, noskenējot šo kodu:

Siena:

Trīs Solomona Levitānusa pases fotogrāfiju fotokopijas. Atrasts Latvijas Valsts arhīvā 2023. gada jūlijā.

Divas ģimenes fotoalbūmā uzietas fotogrāfijas, pieņemot, ka vīrietis peldmēteli un vīrietis apakšējā fotogrāfijā pa kreisi varētu būt Solomons Levitānuss. Solomonam blakus stāv dēls Makss Levitānuss, futbolists un futbola treneris, spēlējis futbola klubos "Dinamo", "Daugava VEF", bijis "Daugava VEF" galvenais treneris.

Pie galerijas uzrauga apskatāmie materiāli:

7. izdevuma mācību grāmatas kopija, kas vēl šodien tiek pārdota un reproducēta tīmekļa vietnēs. Iegādāta 2017. gadā. Privāts ģimenes arhīvs.

Showcase:

Solomon Levitanus' textbooks from the collection of the National Library of Latvia:

Levitanus, Zālamans. Drēbnieku = Siuvéjo draugas. 215, [1] p. / Rīga : H. Levitanus, 1932 / L6/858/0311088575

Левитанус, З. Первая по своей оригинальности Золотая книга. 14-ое издание вновь переработано и дополнено. 192 p. /Rīga : [B.i.], 1926 / K67/2468

Левитанус, З. Первая по своей оригинальности Школа кройки и шитья дамского нижнего, верхнего и детского платья, также и белья по новой пропорциональной системе на основании 5-ти главных мерок. 15-ое издание. 132 p. / Rīga : [published unknown], 1926 / K67/2467

Levitanus, Zālamans. Zelta grāmata pašmācībai. 12. izd. 30, [1] p. / Rīga : author copy., 1923 / L6/9630311088578

An original Coutier certificate, issued in Paris in 1930 to a person who took courses in learning according to the Levitanus methodology, officially signed by him.

In addition to lending the original works for display in this exhibition, the National Library of Latvia library has also digitized all relevant materials related to Levitanus. You can access them by scanning this QR code:

Wall:

Photocopies of three passport photographs of Solomon Levitanus. Found in the Latvian State Archives in July 2023.

Two photos found in a family photo album, assuming that the man in the bathing robe and the man in the photo below on the left could be Solomon Levitanus, next to Max Levitanus, his son, football player and coach, who played for football clubs Dinamo, Daugava VEF and was the senior coach of Daugava VEF.

Display materials (by the entrance desk):

A replica of the 7th edition, "Cutting Methods", still sold and reproduced online. Purchased in 2017. Private family archive.

"Mācīties no spalvām (Debesu pakājs)", 2021

Koks, audums, silikons, aukla
Trīs daļās, katra: 400 x 400 x 15 cm

Paklājs ar cepuri

*Galvas sietiņā
Izklājas paklājs
Ne nelīdzīgs cepurei
Ja lauks, kas aprakstīts, liekot vienu
Kāju priekšā otrai
Ceļojot pa neuzarto teritoriju
paaugstinās
Līdz laukam
kas paliek piestiprināts
Sajustam laukam
relatīvajā attālumā no savas fiziskās vienības
Un paralēlajā nepārtrauktībā
Kuru iespējams uzturēt ilgāk nekā nedēļu
Gaismas pirksti, kas krustojās
Viļņu kustībā
pāri visām teritorijām
lekš nemiera cepurēm*

Daiga Grantiņa (1985) dzimusi Saldū, Latvijā, ieguvusi izglītību Hamburgā, Vācijā, un Vīnē, Austrijā. Viņa strādā un dzīvo Parīzē, Francijā. Nozīmīgāko personālizstāžu vidū: "Lauka telpa", Mākslas muzejs Rīgas Birža, *Atem, Lehm*, GAMEC Bergamo, (Itālija, 2021), *What Eats Around Itself, New Museum* (Ņujorka, ASV, 2020), "Saules Suns", Latvijas Paviljons, 58.Venēcijas biennāle (Itālija, 2019), *TOLL, Palais de Tokyo* (Parīze, Francija, 2018); *Pillars Sliding off Coat-ee*, Hamburgas Kunstverein (Vācija, 2017), KUB Billboards, *Kunsthhaus Bregenz* (Brēzgene 2016); *Heap-Core...*, Kim? Laikmetīgās mākslas centrs (Rīga, 2016). Grantiņa piedalījusies arī vairākās grupu izstādēs, tostarp: *Crazy, Cruel and Full of Love, Kunstmuseum Bern* (Berne, 2020); *Words at an Exhibition, Busan Biennial, Yeongdo Museum of Contemporary Art* (Busāna, 2020); *GIVE UP THE GHOST, Baltic Triennial 13, Contemporary Art Center* (Viļņa, 2018).

Learning from feathers (Sky Carpet), 2021

Wood, fabric, silicone, string
In three parts, each: 400 x 400 x 15 cm

Carpet with hat

*In the mesh of a head
Spreads a carpet
Not unlike a hat
If the field that is described by putting one
Leg in front of the other
Traveling over an unploughed territory
elevates
To a field
Which stays attached
To sensing a field
In relative distance to one's own physical unit
And in parallel continuity of
the one possible to sustain for more than a week
Luminous fingers crossing in
Motion of waves
Over all territories
Inside the hats of disquiet*

Daiga Grantiņa (1985) was born in Saldus, Latvia, studied in Hamburg (DE) and Vienna (AT). She lives and works in Paris, France. Selected solo exhibitions include *Lauka Telpa*, Art Museum Riga Bourse, 2022; *Atem, Lehm, GAMEC*, Bergamo, 2021; *Temples*, Emalin, London, 2021; *What Eats Around Itself*, New Museum (New York, 2020); *Saules Suns*, Latvian Pavilion, 58th Venice Biennale (Venice, 2019); *Toll*, Palais de Tokyo (Paris, 2018); *Pillar Sliding off Coat-ee*, Kunstverein in Hamburg (Hamburg, 2017); KUB Billboards, *Kunsthhaus Bregenz* (Bregenz, 2016); *Heap-Core...*, Kim? Contemporary Art Centre (Riga, 2016). Grantina has also taken part in numerous group shows, including: *Crazy, Cruel and Full of Love*, curated by Kathleen Buhler at the Kunstmuseum Bern (Berne, 2020); *Words at an Exhibition*, Busan Biennial, Yeongdo Museum of Contemporary Art (Busan, 2020); *GIVE UP THE GHOST*, Baltic Triennial 13, curated by Vincent Honoré, Contemporary Art Center (Vilnius, 2018).